

Durrepsfeguure

Terwaail ik zat te bedenke waerover 't stuksie van deuze week is mos gaon, bedoch ik dat ik nôôdig weer is naer de kapper mos. Nou mò je wete dà 'k niet zô 'n aareg moeilijke coupe het, dus ik zeg tege Aorties, m'n vrouw: "Maaid, je mot de grasmaaier mor weer is voor d'n dag haole, 't mò weer beure!" 'k Hè dus m'n aage thuiskapster. Dat was vroeger wel een bietjie anders. 'k Weet nog dà m'n vaoder ok een haerknipper had, maor dat was nog 't ouwerwetse handwaarek, daer mos ie in nijpe bij 't knippe en je begrijp: twêê handelingelike gelyk dat gong nogal is mis en wier 't meer plukke as knippe en was 't dikkels oorlog. Nou mò je wete dà we toendertijd kapper Offerman as buurman hadde, dus lag 't voor de hand dà we daer klant wazze. Dat deuze goeje man ok al aan klantebinding dee, illustreert 't volgende. Bij aandere kappers kostte ons kaainderkoppie knippe een hêel dubbeltjie, maor onze buurman gaf knipkaorte uit van 80 cente voor 10 knipbeurte en een veterdrop kedo. We hadde thuis drie jonges, dus dat voordêeltjie liete m'n ouwers nie gaon.

Klaos Hinke

Voor de Offerman-tijd ginge me as jonges aaltijd knippe bij Klaos Hinke. Dat was in die tijd een echte durrepsfeguure met de nôôdige streke. Hij was van professie aagelijc klermaaker, maor 't kappersvak dee die d'r zôgezeed bij. Daer gonge wij as jonges graeg naer toe, want ok hij hà z'n klantebinding. 't Knippe kostte bij hum een dubbeltjie, maor 't aerdige was dà je, as ie geknipt was, weer een cent trug kreeg om te versnoepe. De goeje man rôôkte nie, maor pruimde tebak. Dat ie soms wat pruimesop op ie hôôd smeerde, vonge we knappies vies, maor namme me t'r wille van dien êêne cent ok mor voor lief. En ja, niks menselijcs was ons as jonges vreemd, we rekende al zôô op die cent die we trug zouwe krijge, dà we die soms van tevore al versnoept hadde. Maor zôô waarekte dat niet bij Klaos Hinke. Hij liet dan midde op ons hôôd een pluksie haer staon en we mosse zô naer huis om die ontbrekende cent te gaon haole en dan pas maakte hij ons kapsel af. Dat kapsel was toe bij aalle jonges een kuifie van voorene. Klaos had wel is de aerdighaaid om dat kuifie van achtere te laete staon. Ik zee al, hij had de nôôdige streke. Maor 't was zôôgezeed nog aerdigen ondeugd.

Cent van 't bled

Die cent van Klaoze, die wier versnoept. Daer hadde we aanderande klaaine winkeltjies voor. Vlakbij 't Veereschool hà je bevôôbeld 't winkeltjie van groenteboer Vermaai. Die had een soort bovemaets theebled en daer lagge aalle heerlijkheeje op waer wij as kindere van drôômde zôôas: pollekebrokke, grôôte salmiakdroppe, lolly's en zaksies wit en zwart en niet te vergete een 'bakkesvol', dat was een grôôte brok toffee die z'n naam aan z'n afmetinge had te danke. As 'k 'r aan trug denkt, wat hadde die mense een Jobsgeduld nôôdig, want eer de keus gemaakt was, wier d'r gewikt en gewoge en dà duurde mêêstal nogal een hortie. Maor ja, je wou je cent zô goed mogelijk besteeje met een weloverwoege keus.

Krijn de Leugenaer

Ok Krijn de Leugenaer was zô 'n durrepsfeguure waer ie nie om heene kon. Hij sting bekant aaltijd op d'n dijk bij 't Orreljans. 'k Ziet 'm nog staon bij Hartogchies, de sigaorewinkel, voor de deur. Nou mò je, beste lezer, nie denke dà z'n bijnaom gebruikt wier om te schelde, maor 't was meer een aandoijing van wie we bedoelde. Bij z'n leve hebbe we nooit gewete

hoe die echt hiettende, die wisse me pas toe die overleeje was. Zô vertelde die dat ie is een keer achterop een motorfiets hà meegereje en die ging zô hard dat de schaudu d'rvan een hêel hortie laeter pas verbij kwam. Je mos 't nie waoge om z'n verhaol in twijfel te trekke, want daer kon die nie tege.

Lorreboer

De lorreboere wazze van die fejure die toen ok al aan recycling deeje. Wij as kindere zeurde onze moeder aan d'r hôd om lorre die we dan bij de lorreboer inroole voor bevôdbeld een meulentjie. Moeder gong daer lang nie aaltijd op in, want die hà voor d'r vodde liever klinkende munt. De vodde wiere dan gewoge met een unster, een haoksie met een schaolverdêeling en dan wier d'r onderhandeld over de kiloprijs en wij viste achter 't net.

Knijnevelle

Zô tege de Korsemis gonge veul mense d'r mè zurreg opgefokte knijn slachte. Dà kwam tijdes 't kersdineeche op taofel; dat was 't gemeste kallef van de aarebaaijers. Dan kò je in die tijd regelmaotig de roep: "Knijnevelle...!!" hore langs d'n dijk. Dat riep een fejuur die de gestrôpte knijnevelle op kwam kôpe. 'k Vraeg me nou wel is af: wat zouwe ze daer toch mee gedaen hebbe? Maor ok die vellechies wazze weer geld waerd. Wie kan z'n aage in onze tijd dut soort verhaole nog voorstelle?

Jan van der Vlies

P.S. De slôp van d'n Ouwe Uibraaijing is in volle gang. Op onze website is dat aamel prachtig te vollege. Vanaf woensdag 1 september is onze bezoekersruimte weer ope! Meer nieuws op www.historie-sliedrecht.nl